

VERKLARING VAN VERHOOR VAN GETUIGE-DESKUNDIGE

Naam: Janneke Monshouwer

Geboortedatum: 11 december 1943

Geboorteplaats: Hilversum

Beroep: gepensioneerd journalist/programmamaker

De getuige-deskundige heeft het volgende verklaard:

Ik ben in 1965 begonnen als assistente bij het NOS journaal. Ik was productieassistente. Het journaal was toen nog klein, dus het was een grote familie. In drie jaar heb ik er leren filmen, monteren, teksten schrijven etc. Toen ben ik naar de omroepen gegaan omdat ik eigen programma's wilde maken. Ik ben naar de Interkerkelijke Omroep Nederland gegaan (IKON TV). Dat was een kleine omroep. De televisie was toen nog zo klein dat ik eigenlijk iedereen kende. Ik heb korte tijd in vaste dienst voor IKON gewerkt. Daarna ben ik een jaar bij de NCRV in dienst geweest. Ook heb ik zeven jaar lang een filmbedrijf gehad met mijn ex-man. Ik heb toen een film gemaakt met koningin Beatrix. Na die zeven jaar ben ik gescheiden en ben ik gaan freelancen voor meerdere omroepen. Ik werkte bijvoorbeeld voor NOS schooltelevisie, de RVU, IKON, Teleac, en het journaal bleef mij inhuren voor de productie. Voor de omroepen maakte ik eigen programma's waarvoor ik mijn eigen research deed. Zodoende werd ik dus journalist en filmmaakster. Ik was bijvoorbeeld een voorstander van een heel ander schoolsysteem. Daarover maakte ik een serie van zes programma's.

Tegenwoordig onderzoek ik wat het journaal niet heeft uitgezonden. Daarover heb ik een boek geschreven, getiteld *Ander Nieuws wat het journaal niet heeft uitgezonden*. Ik kreeg plotseling last van trauma's. Ik leerde toen dat ik bepaalde dingen moest uitzoeken en verwerken. Vanzelf ontstonden er toen ook vragen over het journaal en wat er gebeurde in de wereld. Ik herinner mij bijvoorbeeld dat ik oudere collega's heb gevraagd waarom bepaalde oorlogen gevoerd werden. Zij vertelden mij dan dat ik moest uitzoeken wat er in de betreffende landen in de grond zit.

Toen ik begon bij de NOS, was het nog niet zo lang na de oorlog. Collega's van mij hadden de oorlog meegemaakt of hadden in kampen gezeten. Het vreemde was dat hierover niet gesproken werd. Achteraf bekeken vind ik het eenzijdig dat de NAVO en de EU door het NOS journaal werden gepromoot. Deze instituten werden toen net opgericht. De berichtgeving over dit onderwerp was eenzijdig. Alleen voorstanders werden geïnterviewd.

U vraagt mij of ik onafhankelijke journalistiek kon bedrijven. Er waren onderwerpen waarover ik graag programma's wilde maken die door de NOS en de omroepen geweerd werden, maar meestal werden ze geaccepteerd. Echter ben ik nooit als politiek journalist werkzaam geweest.

Mijn mond valt open wanneer ik zie wat er nu in het openbaar wordt uitgezonden. Ik zie duidelijk dat er gelogen wordt. Dat was vroeger veel beter verborgen. Eigenlijk zie ik zaken die vroeger heimelijk plaatsvonden openbaar worden. Er wordt gelogen over cijfers en modellen. Dat gebeurt niet alleen in het NOS journaal. In de meeste programma's gaat het nu alleen maar over corona. U vraagt mij wat er op dit moment wordt weggelaten uit de berichtgeving. Mijn antwoord daarop is dat de nuances ontbreken. Gewone gesprekken worden nergens gevoerd. Echter, achteraf gezien was dat vroeger ook al zo. Het kwam bijvoorbeeld voor dat een tekst die een redacteur had geschreven voor TV niet uitgezonden mocht worden en door een ander opnieuw werd geschreven.

In de huidige praatprogramma's zie ik erg eenzijdige journalistiek bedreven worden. Ik mis het tegengeluid. Er wordt bijvoorbeeld nergens verteld wat er in de coronavaccins zit. Ook in het NOS journaal worden dergelijke dingen niet vermeld. Er wordt ook nergens vermeld dat de vaccins nog experimenteel zijn gezien het feit dat er geen lange termijn – effecten bekend zijn.

U vraagt mij wat er zou moeten veranderen aan het NOS journaal. Ik vind dat het journaal in de huidige vorm moet worden opgeheven en moet worden vervangen voor een programma waarin een open gesprek gevoerd kan worden vanuit veelzijdige invalshoeken. Ik vind dat veel instituten volledig herzien zouden moeten worden.

Wij betalen voor de publieke omroepen zodat wij gedegen geïnformeerd kunnen worden. Dat gebeurt nu niet. Dat maakt mij erg verdrietig. Er wordt misbruik gemaakt van televisie om eenzijdige informatie te verspreiden.

Ik vind bijvoorbeeld dat het de taak van de NOS was om te informeren naar de reden waarom alle oorlogen die volgden op 9/11 eigenlijk nodig waren. Dat is niet gedaan. Ook Amerikaanse journalisten hebben bijvoorbeeld nooit de andere kant belicht van het presidentschap van George W. Bush jr. Ik zie de gebeurtenissen van 9/11 als een voorloper van wat er nu gebeurt met corona. Beide onderwerpen worden gebruikt om inbreuk te maken op de privacy en het zelfbeschikkingsrecht van burgers.

Het is al vrij lang mijn indruk dat de NOS alleen uitzendt wat de regering op dat moment wil. Ze brengen geen nieuws en geen informatie. Ik vind dat wij niet geïnformeerd worden, maar gestuurd. Dat deed de voormalig minister van VWS ook. Ik vind bijvoorbeeld dat ook andere geluiden in het NOS journaal belicht zouden moeten worden. Ik doel dan bijvoorbeeld op mensen die in de farmaceutische industrie gewerkt hebben, of artsen die onderbouwde meningen hebben over het coronavirus. Er zijn artsen en virologen die de dingen tegenspreken die gezegd worden op het journaal en in de actualiteitenrubrieken. Wanneer men dan mailt naar die omroepen, dan wordt men genegeerd. Voorbeeld: Rob Elens die geen hydroxychloroquine mocht voorschrijven en geen aandacht kreeg van de reguliere media. Dit is extra kwalijk omdat men zegt dat vaccinatie de enige uitweg uit de crisis is. Ik begrijp niet waarom informatie over andere middelen niet gedeeld mag worden.

Net als na 9/11 zie ik in de coronacrisis dat de media mensen bang maken. Het vindt nu plaats in verhevigde vorm. Het lijkt op massahypnose. Mensen worden behandeld als kleuters. Ik zie het eigenlijk als psychologische oorlogsvoering.

In mijn boeken heb ik uitgebreid onderzoek en bewijs gepubliceerd waaruit blijkt dat er sprake is van ernstige belangenverstremming.

De Raad van Toezicht van de NOS wordt aangesteld door het kabinet. Deze Raad van Toezicht kiest de directie van de NOS. Ik zeg dit omdat de voormalige directeur van de NOS, ene dhr. De Jong, ontkende dat het een staatsomroep van Nederland betrof. Hij zei dat het eigenlijk een staatsomroep van de Europese Unie was. Ook komt het regelmatig voor dat oud-medewerkers van de NOS later in de politiek komen te werken.

Ook is het zo dat persberichten die vanuit de Rijksvoorlichtingsdienst of vanuit officiële Westerse persbureaus komen vrijwel altijd worden overgenomen, terwijl persberichten van gewone burgers doorgaans worden genegeerd. Toen ik nog werkzaam was bij de NOS, viel het mij al op dat wij slechts op enkele persbureaus geabonneerd waren en dat al het nieuws dus afkomstig was uit Londen, Washington en New York.

Toen ik werkzaam was bij de NOS, werd de inhoud van het journaal bepaald tijdens redactievergaderingen. Tijdens die vergaderingen werd besloten hoeveel tijd er per onderwerp besteed kon worden. Ik zeg dit naar aanleiding van het feit dat de eerder genoemde Raad van Toezicht, die de directie van de NOS kiest, aangesteld wordt door het kabinet. Buiten het zicht van de burger, maar ook buiten het zicht van veel werknemers van de NOS, wordt de beslissing welke onderwerpen in het journaal besproken worden dus indirect beïnvloed door het kabinet.

Samenvattend is het op basis van mijn jarenlange ervaring en mijn observaties tijdens de coronacrisis mijn mening dat de berichtgeving van de NOS eenzijdig en sturend is. Andere geluiden worden geweerd. Dit lijkt te gebeuren onder invloed van de overheid. Dit is een patroon dat ik dus al tientallen jaren zie. Er is geen sprake van enige kritiek op het beleid van de overheid. Dat mis ik zeer, en ik mis het overal. Het lijkt alsof Nederland een gezin is met een strenge vader en men mag niets zeggen anders dan wat de “vader” wil horen. Ik vind dit zeer gevaarlijk. Dit is zichtbaar in de media, maar ook in het dagelijks leven, gezien het feit dat het effect ervan is dat ik geen winkels meer binnen mag.

De eerste hoofdredacteur van het journaal (1955 – 1963) was een groot journalist. Hij werkte bij de Volkskrant. Zijn naam was Carel Enkelaar. Hij is eigenlijk me terugwerkende kracht mijn grote held, omdat hij met Willem Oldmans naar Amerika ging om uit te zoeken hoe het zat met de moord op Kennedy. Dat mocht nooit uitgezonden worden. Na zeven jaar is hij vertrokken bij het journaal. Hij heeft toen het programma Monitor opgezet en ging van alles uitzoeken dat niet publiek mocht worden. Destijds was het dus ook al niet mogelijk om over ieder onderwerp vrij te berichten.

Leiden

8 januari 2022

Voorgelezen en ondertekend,

.....

Janneke Monshouwer

.....

Pieter Kuit